

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 86/2010-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť T. F., T., zastúpeného advokátom JUDr. I. G., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní o jeho podnete z 15. decembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. F. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. marca 2010 doručená sťažnosť (doplnená podaním z 22. apríla 2010 a podaním splnomocneného advokáta z 2. mája 2010) T. F. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva „*na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a právo vlastníť majetok v zmysle čl. 20 ods. 1 Ústavy...*“ postupom a najmä nečinnosťou

Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní „o podnete sťažovateľa zo dňa 15. 12. 2009“ (pôvodne vedenom pod sp. zn. IV/3 GPt 545/03, pozn.).

2. Zo sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv „z dôvodu nekonania Generálnej prokuratúry... a to na jeho opakovaný podnet z 15. 12. 2009“ a aj napriek tomu, že „vo veci podal sťažnosť do rúk dozorujúceho prokurátora...“. Sťažovateľ tvrdí, že „vo svojom novom podnete uvádzal nové skutočnosti... Napriek uvedenému sa prokuratúry podnetom doteraz nezaoberala čím porušila jeho ústavné právo... podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a to právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.“.

3. Sťažovateľ ďalej uviedol, že „Nekonaním prokuratúry došlo k porušeniu práva sťažovateľa vlastníť majetok v zmysle čl. 20 ods. 1 Ústavy... lebo mu nebola poskytnutá zákonná ochrana.“.

4. Sťažovateľ na základe uvedeného navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú ochranu podľa čl. 48 odst. 2 Ústavy ... a právo vlastníť majetok v zmysle čl. 20 odst. 1 Ústavy... konaním Generálnej prokuratúry... v konaní o podnete sťažovateľa zo dňa 15. 12. 2009 bolo porušené.

... Generálnej prokuratúre... v konaní o podnete sťažovateľa zo dňa 15. 12. 2009 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

... Generálna prokuratúra... je povinná uhradiť sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 38 504,- €.

... Generálna prokuratúra... je povinná uhradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľovi...“

5. Súčasťou sťažnosti zo 4. marca 2010 bola žiadosť o „ustanovenie právneho zastúpenia (advokáta)“, ktorej ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 86/2010-12 z 31. marca 2010 nevyhovel.

II.

6. V rámci predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd požiadal sťažovateľom splnomocneného právneho zástupcu o predloženie predchádzajúcich podaní sťažovateľa generálnej prokuratúre v predmetnej veci a jej odpovede na tieto jeho podania [„... predložte písomnosti (korešpondenciu s generálnou prokuratúrou, t. j. podnety Vášho klienta a odpovede generálnej prokuratúry na ne) preukazujúce Vaše tvrdenia“]. Právny zástupca sťažovateľa podaním z 2. mája 2010 označeným ako „Sťažnosť“ upravil pôvodné podania sťažovateľa podané ústavnému súdu (zo 4. marca 2010 a 22. apríla 2010) a predložil požadovanú korešpondenciu, z ktorej ústavný súd vzhľadom na predmet sťažnosti (bod 2 a 3) považuje za relevantné citovať niektoré ich významovo podstatnejšie časti [ústavný súd poznamenáva, že v konaní s generálnou prokuratúrou sťažovateľa zastupoval ako „splnomocnený zástupca“ L. F. z P., ktorému boli písomnosti (odpovede) z generálnej prokuratúry adresované].

a) Pôvodným podnetom je sťažovateľov podnet z 20. januára 2003 na začatie trestného stíhania, (ktorý aj keď netvorí súčasť sťažovateľom predložených písomností ústavnému súdu, je spomínaný v úvode „Opakovaného podnetu“ sťažovateľa z 15. decembra 2009 (bod 8):

«T. F. podal dňa 20. 01. 2003 podnet na začatie trestného stíhania štatutárnych zástupcov občianskeho združenia Uznesením OÚJP Policajného zboru Šaľa sp. zn. OUJP-18/2003 zo dňa 24. 3. 2003 vyšetrovateľ podanie odmietol. S postupom vyšetrovateľa sa stotožnila okresná prokurátorka v Šali a následne aj Generálna prokuratúra SR v liste sp. zn.: IV/3 GPt 545/03-10 zo dňa 27. októbra 2003 dospela k záveru: „Tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že konaním štatutárneho orgánu Združenia stavebníkov nebol spáchaný trestný čin sprenevery podľa § 248 Tr. zák. a ani iný trestný čin.“»

b) V odpovedi č. k. IV/3 GPt 545/03-10 z 27. októbra 2003 [už spomínanej v bode a)] prokurátor generálnej prokuratúry uviedol:

«Dňa 30. 9. 2003 bolo na Generálnu prokuratúru SR doručené cestou Krajskej prokuratúry v Nitre podanie, zo dňa 5. 9. 2003, ktoré ste podali ako splnomocnený zástupca pána T. F.

Označené podanie som podľa jeho obsahu posúdil ako opakovaný podnet vo vzťahu k postupu Krajskej prokuratúry v Nitre (pri vybavení podnetu zo dňa 21. 5. 2003).

V podnete zo dňa 5. 9. 2003 spochybňujete postup Okresnej prokuratúry v Šali k podnetu na začatie trestného stíhania štatutárnych zástupcov „Z.“ p. v Š.

Na základe skutočností, ktorým ste venovali pozornosť vo Vašom podaní som preskúmal na vec sa vzťahujúci spisový materiál, pričom som zistil, že Váš opakovaný podnet je nedôvodný (vo vzťahu k podriadeným prokuratúram) z týchto dôvodov.

Z vyšetrovacieho spisu Okresného úradu justičnej polície PZ v Šali som zistil, že dňa 20. 1. 2003 podal pán T. F. podnet na začatie trestného stíhania štatutárnych zástupcov Z. (vlastníkov) p. v Š. O podanom oznámení (doplnenom 14. 2. 2003) rozhodol vyšetrovateľ Okresného úradu justičnej polície PZ Šaľa (ďalej len „vyšetrovateľ“) uznesením sp. zn. ČVS:OUJP-18/2003 zo dňa 14. 2. 2003 tak, že podľa § 160 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie vo veci trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v tomto uznesení.

V rámci dozoru nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní označené uznesenie vyšetrovateľa PZ preskúmala spolu s vyšetrovacím spisom okresná prokurátorka v Šali a uznesením sp. zn. Pv 93/03 zo dňa 17. 3. 2003 označené uznesenie vyšetrovateľa PZ zrušila podľa § 174 ods. 2 písm. e/ Tr. por. (uvedené uznesenie prevzal dňa 22. 3. 2003 pán T. F.). Preskúmaním označeného uznesenia okresnej prokurátorky v Šali som zistil, že toto bolo vydané v súlade so zákonom, pričom bližšie poukazujem na odôvodnenie uznesenia.

Následne vyšetrovateľ PZ uznesením sp. zn. OUJP-18/2003 zo dňa 24. 3. 2003 rozhodol podľa § 159 ods. 1 písm. c/ Tr. por. tak, že oznámenie pána T. F. odmietol, lebo nie je dôvodné začatie trestného stíhania. Proti označenému uzneseniu vyšetrovateľa PZ podal sťažnosť aj pán T. F.. Podanú sťažnosť okresná prokurátorka v Šali uznesením sp. zn. Pv 93/2003 zo dňa 5. 5. 2003 zamietla podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Označené uznesenie okresnej prokurátorky v Šali prevzal pán T. F. dňa 10. 5. 2003.

Preskúmaním označeného uznesenia okresnej prokurátorky v Šali som zistil, že toto je dôvodné. V uznesení okresnej prokurátorky v Šali sú uvedené skutočnosti, ktoré

korešpondujú so zisteným skutkovým stavom. Tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že konaním štatutárneho orgánu Združenia stavebníkov nebol spáchaný trestný čin sprenevery podľa § 248 Tr. zák. a ani iný trestný čin. V danom prípade sa jedná o obchodno-právny vzťah uzatvorený na základe zmluvy o dielo č. 51 zo dňa 13. 1. 2000 medzi pánom T. F. a spoločnosťou I. s. r. o., o ktorom nie sú oprávnené rozhodovať orgány činné v trestnom konaní v rámci ich postupu upraveného Trestným poriadkom.»

Na základe uvedeného prokurátor vyslovil tento záver a na neho nadväzujúce upozornenie:

„Po vyhodnotení uvedených skutočnosti Vám oznamujem, že Váš podnet zo dňa 5. 9. 2003 ako nedôvodný odkladám. Podľa § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre Vás upovedomujem, že ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor len vtedy, ak bude obsahovať nové skutočnosti.“

c) V upovedomení č. k. IV/3 GPt 545/03-17 z 19. januára 2004 generálna prokuratúra uviedla:

„Dňa 18. decembra 2003 bol doručený Generálnej prokuratúre SR Váš podnet zo dňa 16. decembra 2003.

Po oboznámení sa s obsahom Vášho podnetu a preskúmaní dozorového spisu Generálnej prokuratúry SR sp. zn. IV/3 GPt-545/03 Vám s poukazom na ustanovenie § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre oznamujem, že prokuratúra sa Vaším podnetom nebude zaoberať.“

d) V liste č. k. VI/2 Gd 3116/05-23 z 19. júla 2005 generálna prokuratúra sťažovateľovi oznámila:

«Na základe Vášho opakovaného podnetu z 29. 4. 2005 preskúmala Generálna prokuratúra SR postup Krajskej prokuratúry v Nitre a Okresnej prokuratúry v Šali pri vybavení Vašich predchádzajúcich podnetov v ktorých ste namietali m. i. zákonnosť postupu a rozhodnutia odboru životného prostredia Okresného úradu v Šali č. Vú2001/001892 z 27. 4. 2001 v konaní o povolenie zmeny stavby „P. v Š.“ pred jej dokončením.

Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a obsahu dozorových spisov Okresnej prokuratúry v Šali sp. zn. Pd 2002/03, Pd 3001/04 ako aj Krajskej prokuratúry v Nitre sp. zn. Kd 2070/03 nebol zistený dôvod pre prijatie osobitného prokurátorského opatrenia a zmenu stanoviska, ktoré Vám bolo oznámené listom Krajskej prokuratúry v Nitre č. Kd 2070/03-32 z 3. 12. 2003...

K postupu okresnej a krajskej prokuratúry pri vybavovaní Vašich podnetov ako aj k ich samotnému meritórnemu vybaveniu možno konštatovať, že na zistené vady v konaní vedenom pod sp. zn. V/2001/001892 OÚ v Šali podala Okresná prokuratúra v Šali upozornenie prokurátora pod sp. zn. Pd 3002/04 z 9. 1. 2004. Vybavenie Vášho opakovaného podnetu Okresnou prokuratúrou v Šali podaním protestu a vyššie uvedeného upozornenia bolo realizované v intenciách pokynu Krajskej prokuratúry v Nitre o ktorom ste bol vyrozumý listom č. Kd 2070/03-32 z 3. 12. 2003. Uvedený postup nebol v rozpore s § 31 a nasl. Zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

S poukazom na vyššie uvedené zo strany tunajšej prokuratúry neboli zistené iné skutočnosti odôvodňujúce prijatie opatrení Generálnou prokuratúrou SR. Prípadnej ochrany Vašich dotknutých práv sa voči spol. I. s. r. o. T. resp. „Z.“ môžete domáhať súdnou cestou.»

Vychádzajúc z uvedeného predmetné sťažovateľovo podanie uzatvorila generálna prokuratúra takto:

„Týmto považujem váš opakovaný podnet z 29. 4. 2005 za vybavený s tým, že ďalšie opakované podnety v tejto veci budú na prokuratúre preskúmané iba, ak budú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre).“

e) V odpovedi č. k. VI/2 Gd 3027/06-27 z 15. marca 2006 na ďalší sťažovateľov opakovaný podnet generálna prokuratúra uviedla:

«Na základe Vášho ďalšieho opakovaného podnetu zo 7. 2. 2006 označeného ako sťažnosť na nesprávny postup Krajskej prokuratúry v Nitre a Okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch preskúmala Generálna prokuratúra SR postup uvedených prokuratúr pri vybavovaní vašich predchádzajúcich podnetov v ktorých ste namietal zákonnosť rozhodnutia bývalého Okresného úradu v Šali, odboru životného prostredia č. V/2002/000767-Pe z 11. 9. 2002, ktorým bola povolená zmena nedokončenej stavby

v rozsahu rozhodnutím vymedzenom a zároveň bolo povolené užívanie stavby v časti „P.“ v Š., bytový dom „B“.

Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a obsahu dozorových spisov Okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch sp. zn. Pd 2002/03, Pd 3002/04, Pd 3001/04, Pd 3054/05, Pd 2047/05 ako aj obsahu dozorových spisov Krajskej prokuratúry v Nitre sp.zn. Kd 2070/03, Kd 2057/05, Kd 2090/05 a Kd 2122/06 nebol zo strany tunajšej prokuratúry zistený dôvod pre prijatie osobitného prokurátorského opatrenia a zmenu stanoviska, ktoré Vám v danej veci bolo oznámené listom Krajskej prokuratúry v Nitre č. Kd 2122/05-15 z 23. 1. 2006...

V súlade so stanoviskom Krajskej prokuratúry v Nitre č. Kd 2122/05-15 z 23. 1. 2006 navyše poznamenávam, že na základe poznatkov získaných pri preverovaní Vašich predchádzajúcich podnetov bolo Mestu Šaľa podané upozornenie prokurátora a Katastrálnemu úradu v Nitre bol podaný protest prokurátora. Zo strany prokuratúr bolo reagované na všetky právne relevantné okolnosti v rámci zákonom vymedzenej pôsobnosti prokuratúry. Vaše námietky v danej veci smerujúce k otázke vlastníctva resp. vrátenia finančných prostriedkov bude príslušný rozhodnúť v prípade sporu výlučne súd.»

Vychádzajúc z uvedeného prijala generálna prokuratúra tento záver:

„Nakoľko preskúmaním spisového materiálu neboli zistené iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie prokurátorského opatrenia zo strany tunajšej prokuratúry Váš ďalší opakovaný podnet odkladám. Prípadné Vaše ďalšie opakované podnety v tejto veci budú na prokuratúre vybavované iba, ak budú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z.).“

f) Na ďalšie podnety sťažovateľa odpovedala generálna prokuratúra aj listom č. k. Es 2/09-4 zo 16. februára 2009, v ktorom uviedla:

«Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bola 26. januára 2009 doručená Vaša sťažnosť z 22. januára 2009, ktorou poukazujete na nečinnosť Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pri vybavovaní Vášho podnetu z 9. októbra 2008 na prešetrenie porušovania zákona Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky pri registrácii občianskeho združenia „Z. P. v Š.“.

Pri prešetrovaní Vašej sťažnosti som vychádzala z obsahu spisových materiálov č. VI/1 Gd 193/08 a č. VI/2 Gd 193/08, týkajúcich sa vybavovania Vašich podnetov na preskúmanie zákonnosti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pri registrácii vyššie označeného občianskeho združenia.

Zo spisového materiálu č. VI/1 Gd 193/2008 vyplýva, že prvý podnet zo 7. mája 2008 (doplnený podaním z 12. mája 2008) na preskúmanie zákonnosti postupu ministerstva vnútra v predmetnej veci, ktorý ste podali ako zástupca T. F., vybavila generálna prokuratúra bez vykonania opatrení, o čom ste boli upovedomený listom č. VI/1 Gd 193/08 10 z 22. augusta 2008.

Opakovaný podnet z 11. septembra 2008, ktorým ste žiadali o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu zo 7. mája 2008, vybavovala Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vo veci vedenej pod č. VI/2 Gd 193/08. Tento podnet bol vybavený bez prijatia opatrení prokurátora voči registrácii združenia, pričom bol taktiež postúpený Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky pre potreby prípadného postupu podľa § 12 ods. 1 písm. b), ods. 3 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov. O spôsobe vybavenia podnetu Vás prokuratúra upovedomila listom č. VI/2 Gd 193/08-7 z 24. septembra 2008 a zároveň Vám oznámila, že ďalšie podnety v tejto veci prokurátor nebude vybavovať, pokiaľ nebudú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon č. 153/2001 Z. z.“).

Vo Vašom následnom podaní z 9. októbra 2008 (doručené 13. októbra 2008) ste prejavili nespokojnosť s vybavením opakovaného podnetu Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, pričom ste poukázali na rovnaké skutočnosti ako v predošlých podnetoch.

Toto podanie prokurátor posúdil podľa jeho obsahu ako ďalší opakovaný podnet v tej istej veci, ktorý neobsahuje nové skutočnosti, pričom o tom, že tento podnet vybavovať nebude, Vás už neupovedomil vzhľadom na predchádzajúce poučenia podľa § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z.

Popísaný postup prokurátora bol v súlade s ďalej citovanými ustanoveniami zákona č. 153/2001 Z. z., ktorými je upravený postup pri vybavovaní podnetov na prokuratúre...

Vaše podanie z 9. októbra 2008 je podľa jeho obsahu ďalším opakovaným podnetom v tej istej veci, pretože ním prejavujete nespokojnosť s vybavením Vášho opakovaného podnetu generálnou prokuratúrou a naďalej požadujete vykonanie opatrení voči Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky v súvislosti s registráciou občianskeho združenia. S poukazom na ustanovenie § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. prokurátor tento podnet nebol povinný vybavovať.

Vzhľadom na citovanú zákonnú úpravu vybavovania podnetov a popísaný postup prokurátorov pri vybavovaní Vašich podnetov považujem Vašu sťažnosť za neopodstatnenú a týmto vyrozumením za vybavenú.»

g) V ďalšej odpovedi č. k. Es 4/09-3 z 11. marca 2009 generálna prokuratúra uviedla:
„Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bola 4. marca 2009 doručená Vaša opakovaná sťažnosť, ktorou namietate závery vybavenia predošlej sťažnosti z 22. januára 2009, týkajúcej sa nečinnosti prokuratúry pri vybavovaní podnetu z 9. októbra 2008.

Podľa § 20 ods. 1 v spojení s § 19 zákona č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov som prekontroloval správnosť vybavenia pôvodnej sťažnosti a dospel som k záveru, že sťažnosť bola vybavená správne. Vaše podanie z 9. októbra 2008 bolo v súlade so zákonom posúdené ako ďalší opakovaný podnet, ktorý prokurátor v súlade s § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov nevybavuje, a preto považujem aj Vašu opakovanú sťažnosť za neopodstatnenú...

Týmto oznámením považujem Vašu opakovanú sťažnosť na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky za vybavenú a dovoľujem si Vás upozorniť, že na základe ďalších opakovaných sťažností v tejto veci, pokiaľ nebudú obsahovať nové skutočnosti, sa správnosť vybavenia opakovanej sťažnosti opätovne nebude kontrolovať (§ 20 ods. 2 zákona č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov).“

h) Na ďalšie podania sťažovateľa odpovedala generálna prokuratúra listom č. k. IV/1 Gn 808/08-14 z 19. mája 2009 takto:

„Na základe Vašich písomných podaní z 18. 3. 2009 a zo 16. 3. 2009 doručených Generálnej prokuratúre SR, ktoré sú podľa obsahu opakovaným podnetom, v ktorom vyjadrujete nespokojnosť s vybavením Vášho prvého podnetu (písomné podanie z 13. 01. 2009 a z 12. 11. 2008) prokurátorom Krajskej prokuratúry Trnava pod sp. zn.

2 Kn 215/08-13 z 19. 2. 2009 vo veci Vášho trestného oznámenia zo 7. 5. 2008 doplneného podaním z 12. 5. 2008, som preskúmal na vec sa vzťahujúci spisový materiál, predložený Generálnej prokuratúre SR Krajskou prokuratúrou Trnava.

V postupe prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava a v opatreniach, ktoré prijal v súvislosti s Vaším podnetom z 13. 1. 2009 a 12. 11. 2008 som nezistil žiadne také skutočnosti odôvodňujúce prijatie opatrení, ktoré by viedli k zmene stanoviska a záverov Krajskej prokuratúry Trnava v predmetnej veci, ktoré Vám boli oznámené listom sp. zn. 2 Kn 215/08-13 z 19. 2. 2009. V podrobnostiach Vás odkazujem na toto stanovisko...

S poukazom na doposiaľ uvedené som Váš opakovaný podnet bez vykonania ďalších opatrení odložil.

Pretože Generálnou prokuratúrou SR boli týmto vyčerpané všetky zákonné možnosti opätovného preskúmania Vašich podnetov v tejto veci, prosím, aby ste s porozumením vzali na vedomie, že Vaše prípadne ďalšie podnety budú vybavené iba vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 odsek 2 Zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov).“

i) Generálna prokuratúra listom č. k. IV/1 Gn 808/09-11 z 10. júna 2009 sťažovateľovi oznámila:

„V súvislosti s listom Generálnej prokuratúry SR sp. zn. IV/1 Gn 808/08-14 z 19. 5. 2009, ktorý Vám bol zaslaný ste boli okrem iného upovedomený, že Vaše podanie zo 16. 3. 2009 v časti, v ktorej namietate spôsob vybavenia a prešetrovania veci vedenej na bývalej Okresnej prokuratúre Šaľa pod sp. zn. Pv 93/03, bolo toto podanie zaslané na ďalší postup a prípadné prijatie príslušných zákonných opatrení Krajskej prokuratúry Trnava.

V nadväznosti na uvedené bol Krajskou prokuratúrou Trnava Generálnej prokuratúre SR predložený súvisiaci spisový materiál...

Preskúmaním predloženého spisového materiálu, ako i súvisiaceho spisového materiálu vedeného na Generálnej prokuratúre SR pod sp. zn. IV/3 GPt 545/03 je možné konštatovať, že Vaše podanie zo 16. 3. 2009 v dotknutej časti je ďalším opakovaným podnetom vo vzťahu k opakovanému podnetu z 5. 9. 2003 o vybavení, ktorého ste boli písomne upovedomený listom Generálnej prokuratúry SR sp. zn. IV/3 GPt 545/03-10

z 27. 10. 2003, ktorý Vám bol zaslaný. Nakoľko toto podanie (zo 16.3.2009) v dotknutej časti s poukazom na ustanovenie § 34 odsek 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v platnom znení neobsahuje žiadne nové skutočnosti, oznamujem Vám, že Generálnou prokuratúrou SR vybavované nebude.

Pretože Generálnou prokuratúrou SR boli týmto vyčerpané všetky zákonné možnosti opätovného preskúmania Vašich podnetov v tejto veci, prosím, aby ste s porozumením vzali na vedomie, že Vaše prípadne ďalšie podnety budú vybavené len vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 odsek 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v platnom znení).“

j) Generálna prokuratúra listom č. k. IV/1 Gn 808/08-51 z 26. novembra 2009 sťažovateľovi oznámila:

«V súvislosti s Vaším písomným podaním z 30. 9. 2009, označeným ako „Žiadosť o záväzné stanovisko Generálnej prokuratúry SR k postúpenému podaniu zo dňa 10. 9. 2009“, ktoré bolo dňa 2. 10. 2009 spolu s jeho prílohami doručené Generálnej prokuratúre SR a v súvislosti s jeho následnými písomnými doplneniami z 20. 10. 2009 a z 10. 11. 2009 Vám oznamujem, že Generálnou prokuratúrou SR vybavované nebude, nakoľko po preskúmaní príslušného spisového materiálu je možné konštatovať, že toto podanie (z 30. 9. 2009 a jeho následné písomné doplnenia z 20. 10. 2009 a z 10. 11. 2009) je podľa obsahu ďalším opakovaným podnetom vo vzťahu k opakovanému podnetu z 5. 9. 2003, o vybavení ktorého ste už boli písomne upovedomený listom Generálnej prokuratúry SR sp. zn. IV/3 GPt 545/03-10 z 27. 10. 2003, ktorý Vám bol zaslaný.

Pričom Generálnou prokuratúrou SR vybavované nebude z dôvodu, že s poukazom na ustanovenie § 34 odsek 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v platnom znení neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali relevantný význam a súvis s už, na Generálnej prokuratúre SR pod sp. zn. IV/3 GPt 545/03 vybavovanou vecou.

Nakoľko Generálnou prokuratúrou SR boli týmto vyčerpané všetky zákonné možnosti opätovného preskúmania Vašich podnetov v tejto veci, prosím, aby ste s porozumením vzali na vedomie, že Vaše prípadné ďalšie podnety budú vybavené len vtedy, ak budú obsahovať nové skutočnosti (§ 34 odsek 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v platnom znení).

Čo sa týka Vášho písomného podania z 10. 9. 2009, označeného ako „Trestné oznámenie o dôvodnom podozrení zo spáchania trestného činu krádeže bytu pracovníkmi

Správy katastra Šaľa, ktorí bez právneho dôvodu vydali rozhodnutie pod č. V 970/2002 dňa 14. 8. 2002“, tak toto podanie bolo po jeho vyhodnotení a posúdení jeho obsahu (§ 62 odsek 1 Trestného poriadku) z dôvodu príslušnosti s poukazom na Príkaz generálneho prokurátora SR por. č. 2/2004 z 27. 2. 2004 o organizácii a riadení práce na prokuratúre na ďalší postup spolu s jeho prílohami zaslané Netrestnému odboru Generálnej prokuratúry SR o čom ste boli písomne upovedomený listom Generálnej prokuratúry SR sp. zn. IV/1 Gn 808/08-32 z 21. 9. 2009.»

7. Medzi písomnosťami pripojenými k sťažnosti je aj „*Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatnená podľa zákona č. 514/2003 Z. z.*“, ktorou sa sťažovateľ (v presvedčení, že mu postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní trestného oznámenia z 20. januára 2003 a na neho nadväzujúcich opakovaných a tiež s ním vecne súvisiacich ďalších podnetov) domáhal náhrady škody vzniklej ním tvrdeným „*nesprávnym úradným postupom*“, generálnej prokuratúry spôsobeným ako dôsledok „*dlhodobého porušovania základných a ľudských práv*“. Výšku škody spolu so „*satisfakciou nemajetkovej ujmy*“ sťažovateľ vyčíslil sumou 98 403 €. Podľa názoru sťažovateľa nezákonný postup generálnej prokuratúry spočíval v tom, že „*prokuratúra nekoná proti páchatelom trestného činu krádeže spoluvlastníckeho podielu na rozostavanej stavbe. V dôsledku nesprávneho úradného postupu prokuratúry má páchatel krádeže právo užívať predmet krádeže už viac ako 6 rokov a to na základe rozhodnutia Stavebného úradu v Šali o kolaudácii bytového domu sp. zn. V/2002/001892-Pe zo dňa 11. 9. 2002. Okradnutý T. F. je bezdomovcom. Slovenská republika porušuje jeho základné ľudské práva...*“.

Vzhľadom na skutočnosť, že odpoveď generálnej prokuratúry č. k. XV/5 Spr. 41/09 15 z 19. februára 2010 chronologicky uvádza priebeh skutkového stavu (podstatných skutočností) predmetnej veci v pomerne rozsiahlom a na jej posúdenie dostatočnom rozsahu, považuje ústavný súd za dôvodné oboznámiť (v plnom rozsahu) toto vyhodnotenie existujúceho skutkového stavu a z neho vyplývajúce právne závery generálnej prokuratúry:

«*Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky bola 30. novembra 2009 doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z.*

o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), spôsobenej nesprávnym úradným postupom prokuratúry, ktorú ste podali ako zástupca T. F., T.

Podľa Vášho názoru podstatou nesprávneho úradného postupu orgánov prokuratúry bolo to, že prokuratúra napriek Vaším podnetom a podnetom T. F. nevykonala žiadny z úkonov podľa príslušného Trestného poriadku, smerujúcich k trestnému stíhaniu konkrétnych osôb v súvislosti s výstavbou P. v Š. a prevodom vlastníckych práv k bytu č. ..., nachádzajúceho sa vo vchode č. ... označeného domu.

T. F. mala vzniknúť škoda v dôsledku nečinnosti orgánov prokuratúry, pretože konanie Z. P. v Š., ktoré si podľa Vášho názoru neoprávnene prisvojilo spoluvlastnícky podiel rozostavanej stavby vyššie označeného bytového domu patriaci T. F. a ktoré tento podiel (byt) od kolaudácie neoprávnene užíva, nepovažovali za trestný čin krádeže a trestný čin podvodu.

Škodou je suma 61 558,- €, ktorá pozostáva z nekonkretizovanej sumy T. F. vložených peňažných prostriedkov na stavbu bytu a úrokov z omeškania do 25. novembra 2009 a suma 36 845,- € predstavujúca nemajetkovú ujmu.

Za účelom posúdenia oprávnenosti Vašej žiadosti som preskúmala spisové materiály vedené na Okresnej prokuratúre Šaľa pod č. Pv 93/03, na Okresnej prokuratúre Galanta pod č. 1Pn 510/08, na Krajskej prokuratúre Nitra pod č. 2KPt 362/03 a 1Kn 226/08, na Krajskej prokuratúre Trnava pod č. 2Kn 215/08, na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky pod č. IV/1 Gn 808/08 a IV GPt 545/03 a vyšetrovací spis Okresného úradu justičnej polície Policajného zboru v Šali č. ČVS: OÚJP-18/2003.

Z preskúmaných spisov vyplývajú nasledovné, pre posúdenie existencie nesprávneho úradného postupu a vzniku zodpovednosti prokuratúry za vzniknutú škodu podstatné, skutočnosti.

T. F. uzavrel 13. januára 2003 so spoločnosťou I. spol. s r. o. podľa Obchodného zákonníka zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola výstavba bytovej jednotky v Š.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky zaregistrovalo podľa zákona č. 83/1993 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov 19. decembra 2000 Z. P. v Š., ktoré

založili účastníci jednotlivých zmlúv o dielo (výstavbu bytu) uzavretých so spoločnosťou I. spol. s r. o. za účelom dohľadu a koordinácie dokončenia stavby P. v Š.

Zmluvou o prevode stavby a výstavby P. z 20. decembra 2000 spoločnosť I. spol. s r. o. previedla právo výstavby P. v Š. ako aj samotné rozostavané stavby na Z. P. v Š. V zmluve sa okrem iného uvádza, že finančné prostriedky zaplatené jednotlivými účastníkmi zmlúv o dielo uzavretých so spoločnosťou I. spol. s r. o. (vrátane finančných prostriedkov zaplatených T. F.) boli riadne a preukázateľne preinvestované pri výstavbe bloku B P.

Okresný úrad v Šali, odbor životného prostredia, rozhodnutím č. V/2001/001892-Pe z 27. apríla 2001 povolil zmenu stavebníka (spoločnosti I. spol. s r. o.) rozostavanej stavby P. v Š. na stavebníka Z. P. v Š.

Stavebník Z. P. v Š. a jednotliví účastníci pôvodných zmlúv o dielo (výstavbu bytu) uzavretých so spoločnosťou I. spol. s r. o. s výnimkou T. F. uzavreli 17. júna 2002 podľa § 21 a nasl. zákona č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov Zmluvu o výstavbe bytového domu.

Správa katastra Šaľa rozhodnutím č. V 970/2002 zo 14. augusta 2002 povolila vklad vlastníckeho práva z vyššie označenej zmluvy k rozostavaným bytom v prospech jednotlivých účastníkov, pričom byt č. 8 vo vchode č. 1 rozostavaného P. v Š. nadobudlo Z. P. v Š.

T. F. vlastníctvo k bytu nemohol nadobudnúť, pretože nebol účastníkom zmluvy o výstavbe bytového domu zo 17. júna 2002, ktorá na rozdiel zmluvy o dielo uzavretej podľa Obchodného zákonníka, je zmluvou spôsobilou na vykonanie zápisu vlastníckych práv do katastra nehnuteľností v zmysle zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov. Zmluvu o výstavbe bytového domu T. F. napriek aktívnej snahe zástupcov Z. P. v Š. odmietol podpísať a taktiež odmietol podieľať sa na ďalších investíciách potrebných na dokončenie stavby.

Vychádzajúc z popísaných skutočností a domnievajúc sa, že konaním Z. P. v Š. došlo k spáchaniu trestného činu, podal 20. januára 2003 T. F. trestné oznámenie.

Okresný úrad justičnej polície Policajného zboru Šaľa uznesením č. OUJP-18/2003 zo 14. februára 2003 podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku platného a účinného v čase

vydania uznesenia (ďalej len „Trestný poriadok“) začal trestné stíhanie pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 ods. 4 písm. c) Trestného zákona platného a účinného v čase vydania uznesenia (ďalej len „Trestný zákon“) v podstate na tom skutkovom základe, že štatutárny zástupca Z. P. v Š. uzavretím zmluvy o bezodplatnom prevode rozostavanej stavby a podaním návrhu na vklad vlastníckeho práva k bytu si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, čím T. F. spôsobil škodu vo výške 603 749,- Sk.

Okresná prokuratúra Šaľa uznesením č. Pv 93/03-8 zo 17. marca 2003 podľa § 174 ods. 2 písm. e) Trestného poriadku uznesenie č. OUJP-18/2003 zo 14. februára zrušila. V odôvodnení uznesenia podrobne vyhodnotila skutkový stav so záverom, že vo veci nejde o trestný čin podľa § 248 Trestného zákona ani o žiadny iný trestný čin, ktorého znaky sú uvedené v osobitnej časti Trestného zákona, nakoľko ide o obchodno-právny vzťah, ktorého riešenie nespadá do právomoci orgánov činných v trestnom konaní.

V intenciách uznesenia č. Pv 93/03-8 zo 17. marca 2003 vyšetrovateľ uznesením č. OUJP-18/2003 z 24. marca 2003 podľa § 159 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku trestné oznámenie T. F. odmietol. Sťažnosť podanú T. F. proti tomuto uzneseniu Okresná prokuratúra v Šali zamietla uznesením č. Pv 93/2003-31 z 5. mája 2003.

Od odmietnutie trestného oznámenia sa T. F. sám alebo Vaším prostredníctvom opakovane domáhal preskúmania postupu Okresnej prokuratúry Šaľa a začatia trestného stíhania a ďalších postupov podľa Trestného poriadku vo vyššie označenej veci. Na základe týchto podnetov konali Krajská prokuratúra Nitra, Krajská prokuratúra Trnava a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Všetky označené prokuratúry sa stotožnili s postupom Okresnej prokuratúry Šaľa a s jej právnym názorom, že v súvislosti s konaním Z. P. v Š. k spáchaniu trestného činu nedošlo. Tu poukazujem predovšetkým na oznámenia o spôsobe vybavenia podnetov Krajskou prokuratúrou Nitra č. 2 KPt 362/2003-6 z 24. júla 2003 a Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky č. IV/3GPt 545/03-10 z 27. októbra 2003.

Na záveroch orgánov prokuratúry všetkých stupňov o tom, že konaním Z. P. v Š. neboli naplnené znaky skutkovej podstaty žiadneho trestného činu nemení nič ani tá skutočnosť, že prokurátor vyhodnotil rozhodnutie Správy katastra Šaľa č. V 970/2002 zo 14. augusta 2002 ako nezákonné v časti týkajúcej sa bytu č. ... vo vchode č.... P. v Š. Podanie protestu prokurátora proti tomuto rozhodnutiu naopak svedčí o zodpovednom

prístupe prokurátora k plneniu jeho povinností vyplývajúcich mu zo zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 153/2001 Z. z.“), pretože zákonnosťou rozhodnutia správy katastra (aj zákonnosťou kolaudačného rozhodnutia Okresného úradu Šaľa) sa zaoberal bez osobitného podnetu na základe zistení vyplývajúcich z trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Šaľa pod č. Pv 93/2003.

Postupmi prokuratúry v netrestnej oblasti jej pôsobnosti v tejto veci sa podrobnejšie zaoberala tunajšia prokuratúra v súvislosti s Vašou žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo veci vedenej pod č. XV/2 Spr 3009/06.

V súvislosti s vyššie popísaným postupom prokuratúry súvisiacim s trestným oznámením T. F., ktorý považujete za nesprávny úradný postup, považujem za potrebné v prvom rade poukázať na obsah tohto pojmu v nadväznosti na povinnosti prokurátora v trestnom konaní.

Nesprávnym úradným postupom podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. je aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Zákon tu predpokladá existenciu právnej normy upravujúcej určité povinnosti orgánu verejnej moci a pretože úradný postup spravidla nemožno upraviť do najmenších podrobností, správnosť tohto postupu treba posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup orgánu verejnej správy smeruje.

Pôsobnosť prokuratúry stanovenú v § 3 zákona č. 153/2001 Z. z. v trestnom konaní vykonáva prokurátor v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi, medzi ktoré patrí predovšetkým Trestný poriadok.

Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní včítane prokurátora tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia boli spravodlivo podľa zákona potrestaní. Súčasťou tohto postupu je aj povinnosť orgánov činných v trestnom konaní postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú pochybnosti a povinnosť dôkazy vyhodnotiť po starostlivom uvážení tak, aby nikto nebol stíhaný inak než zo zákonných dôvodov. Tieto povinnosti majú orgány činné v trestnom konaní aj v jeho úseku pred začatím trestného stíhania, kedy sú povinné predovšetkým vyhodnotiť, či čin označený v trestnom oznámení je protiprávnym činom, ktorého znaky sú uvedené v príslušnom trestnom zákone. Ak tento čin nie je trestným činom, nie je dôvod na začatie trestného stíhania.

Pritom je potrebné uviesť, že vyhodnocovanie výsledkov vykonaného dokazovania v každom štádiu trestného konania a teda aj posudzovania dôvodnosti začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia je vecou orgánov činných v trestnom konaní, nie vecou oznamovateľa alebo poškodeného.

V danom prípade nedošlo k tomu, že by skutkový stav nekorešpondoval s jeho právnym hodnotením, a preto nie je možné akceptovať Vaše závery o nezákonnosti postupu prokurátora, ktorý nekonal v intenciách trestných oznámení podaných v predmetnej veci.

V nadväznosti na uvedené poukazujem aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky.

V náleze sp. zn. I. ÚS 62/96 ústavný súd vyslovil, že súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je oprávnenie „každého“, aby na základe jeho návrhu (podnetu) bol orgán prokuratúry povinný podať obžalobu voči označeným osobám. Takéto základné právo „každého“ nie je upravené ani v ústave Slovenskej republiky a ani v Trestnom poriadku, prípadne v Zákone o prokuratúre.

Obdobne nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia (II. ÚS 42/00, II. ÚS 28/06, III. ÚS 16/06).

Pretože vzhľadom na uvedené zo strany prokuratúry k nesprávnemu úradnému postupu ako k jednej z podmienok vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. nedošlo, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky nárok T. F. na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom nemieni uspokojiť a o Vašej žiadosti nebude ďalej konať.

Uspokojenia nároku sa môžete domáhať súdnou cestou.»

8. Predmetom ústavnej sťažnosti je namietané porušenie označených základných práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) spôsobené nekonaním generálnej prokuratúry o podnete sťažovateľa z 15. decembra 2009 označenom ako „Opakovaný podnet vo veci trestného oznámenia podaného orgánom činným v trestnom konaní dňa 20. 1. 2003“. Podnet je adresovaný generálnej prokuratúre, trestnému odboru, k spisovej značke „Vaša značka: IV/3 GPt 545/03-10 zo dňa 27. 10. 2003“.

Okrem už v bode 6 a) citovanej časti podnetu sťažovateľ ďalej uviedol:

«K orgánom činným v trestnom konaní podávam opakovaný podnet na stíhanie štatutárnych orgánov O. IČO ...vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu podvodu. Podnet zo dňa 20. 1. 2003 dopĺňujem o novú skutočnosť v priložených dôkazoch č. 1-4.

Dňa 5. 3. 2001 O. s IČO ... uskutočnilo valné zhromaždenie svojich členov zakladateľov v počte 18 podpísaných na liste v Prílohe č. 1. /Dôkaz č. 1/. Na listine sú uvedené mená 21 členov, zakladateľov o. a pod poradovým číslom je uvedené meno F. T., ktorý nebol a nie je členom o. Valné zhromaždenie členov o. podľa „Záznamu“ zo dňa 5. 3. 2001 hlasovaním 2/3 väčšinou odsúhlasilo, že v stavebnom konaní o zmene stavby pred dokončením na Okresnom úrade v Šali budú združenie zastupovať Ing. J. K., Ing. L. H. a Š. D.. Meno F. T. je na prezenčnej listine valného zhromaždenia o. uvedené podvodom. /Dôkaz č. 2/ Trestný čin podvodu bol spáchaný za účelom zmocniť sa práv v stavebnej veci T. F., nečlena občianskeho združenia, zaviesť do svojho majetku jeho spoluvlastnícky podiel na rozostavanej stavbe 3,414 % z čiastky 17672401,- Sk /Dôkaz č. 3/, následne boli dva roky nezákonne zapísaní ako vlastníci bytu č. ... /402/ a už 6 rokov užívajú byt č. ..., za ktorý zaplatil T. F. v r. 2000 603. tis Sk...

Tento právny stav platil aj 6. 3. 2001, keď konatelia združenia podali žiadosť na Stavebný úrad v Šali o zmenu stavby pred dokončením v osobe stavebníka. /Dôkaz č. 4./ Jediným stavebníkom sa stala právnická osoba a to na základe spáchaného trestného činu podvodu. Uviedli do omylu Stavebný úrad v Šali dňa 6. 3. 2001, keď podvodne preukazovali, že majú splnomocnenie konať za všetkých 22 spoluvlastníkov bytového rozostavaného bloku „B“. Súdnu ochranu proti rozhodnutia o. majú iba členovia podľa ustanovenia v § 15 ods.1, 2 Zákona č. 83/1990 Zb. Občan nečlen nemôže napadnúť rozhodnutia občianskeho združenia v občiansko právnom konaní, keď rozhodnutie bolo prijaté na základe trestného činu podvodu.

Páchatelia trestného činu podvodu spôsobili T. F. škodu, ktorej výška k dnešnému dňu je 61 558.- Eur, už 6 rokov nezákonne užívajú byt č. 8 /402/, spôsobili T. F. ujmu v tom, že nemá 6 rokov strechu nad hlavou a prepadol sa do bezdomovstva.

Dôkazy č .1. Prezenčná listina členov združenia zo dňa 5. 3. 2001

2. Uznesenie valného zhromaždenia združenia zo dňa 5. 3. 2001

3. *Spoluvlastnícké podiely 22 spoluvlastníkov rozostavaného bloku „B“ ku dňu 19. 12. 2000*

4. *Rozhodnutie OÚ v Šali sp. zn. V/2001/001892-Pe zo dňa 27. 4. 2001.»*

Vybavenie tohto opakovaného podnetu urgoval sťažovateľ (jeho splnomocnený zástupca) podaním z 20. januára 2010 označeným ako „*Sťažnosť*“, v ktorej namietal, že „*Prokuratúra je nečinná a nekoná v zákonom ustanovenej 30 dňovej lehote od doručenia opakovaného trestného oznámenia.*“.

9. Ústavný súd 10. mája 2010 požiadal generálnu prokuratúru „*o predloženie druhopisu... odpovede na sťažovateľov opakovaný podnet z 15. decembra 2009 alebo o oznámenie dôvodu nereagovania na toto jeho podanie*“ (tvoriace predmet jeho ústavnej sťažnosti, pozn.).

Generálna prokuratúra na dopyt ústavného súdu odpovedala listom č. k. IV/3/GPt 545/03-35 z 18. mája 2010 tohto znenia:

«*dňa 18. 12. 2009 bolo Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky doručené písomné podanie L. F. (nie T. F.) z 15. 12. 2009, označené ako „Opakovaný podnet vo veci trestného oznámenia podaného orgánom činným v trestnom konaní dňa 20. 1. 2003. Podanie bolo na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky zaevidované a zažurnalizované vo veci vedenej pod sp. zn. IV/3 GPt 545/03.*

Predmetné podanie L. F. z 15. 12. 2009 však Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky vybavované nebolo s poukazom na ustanovenie § 34 odsek 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, nakoľko neobsahovalo žiadne nové skutočnosti než tie, ktoré boli Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky známe už pri vybavovaní opakovaného podnetu menovaného v danej veci Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky.

Opakovaný podnet L. F. bol v danej veci Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky vybavený listom sp. zn. IV/3 GPt 545/03-10 z 27. 10. 2003 (tvoriacim prílohu sťažnosti), pričom menovaný bol súčasne poučený podľa § 34 odsek 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov.»

III.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú treba považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo

slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 237/05, IV. ÚS 247/05).

13. Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základného práva „na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... – práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov a práva vlastníť majetok v zmysle čl. 20 ods. 1 Ústavy...“ došlo postupom generálnej prokuratúry v konaní o jeho opakovanom podnete z 15. decembra 2009 pôvodne vedenom pod sp. zn. IV/3 GPt 545/03, pretože generálna prokuratúra sa jeho podnetom „doteraz nezaoberala“, hoci vo svojom „novom podnete uvádzal nové skutočnosti“.

14. Aj keď sa toho sťažovateľ výslovne nedomáhal, resp. v petite sťažnosti nenamietal (neoznačil) porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy (právo „domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva... v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky“), z obsahu sťažnosti a najmä z obsahu k nej pripojených písomností možno jednoznačne vyvodiť nespokojnosť sťažovateľa s postupom generálnej prokuratúry (resp. jej podriadených organizačných zložiek) a jej závermi pri vybavovaní jeho pôvodného podnetu (trestného oznámenia z 20. januára 2003), ako aj jeho ďalších opakovaných podnetov a tiež aj podnetov obsahovo (vecne) súvisiacich, resp. nadväzujúcich na tento jeho pôvodný podnet [pozri body 6 a) až j) preukazujúce permanentnú aktivitu sťažovateľa v tomto smere]. Napriek tomu, že sťažovateľ v petite sťažnosti namietal porušenie ním označených základných práv len nezaobieraním sa jeho „opakovaným podnetom z 15. 12. 2009“ a podaním (sťažnosťou z 20. januára 2010) urgujúcim vybavovanie tohto podnetu, považoval ústavný súd za dôvodné (aj vzhľadom na namietané porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy) aspoň informatívne sa zaoberať postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní podnetov sťažovateľa predchádzajúcich tomuto poslednému (v sťažnosti uvedenému) podnetu (pozri bod 6 a 7).

15. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Takým orgánom môže byť aj generálna prokuratúra. Súčasťou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je nepochybne aj právo dotknutej osoby

požiadať o ochranu svojich práv príslušné orgány prokuratúry či už prostredníctvom podnetu, alebo opakovaného podnetu (§ 31 ods. 2 a § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť príslušných orgánov prokuratúry zákonom ustanoveným postupom sa takýmto podnetom (podaním) zaoberať a o jeho vybavení dotknutú osobu vyrozumieť. Súčasťou tohto práva dotknutej osoby nie je ale právo, aby príslušné orgány prokuratúry jeho podnetu (podaniu) vyhovel (m. m. I. ÚS 40/01, II. ÚS 168/03 a III. ÚS 133/06, I. ÚS 138/09). Podľa § 31 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány. Podľa druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia podnetom sa rozumie písomná alebo ústna žiadosť, návrh alebo iné podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktoré smeruje k tomu, aby prokurátor vykonal opatrenia v rozsahu svojej pôsobnosti, najmä aby podal návrh na začatie konania pred súdom alebo opravný prostriedok, aby vstúpil do už začatého konania alebo vykonal iné opatrenia na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený. Podľa ustanovenia § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre. Podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

16. Po preskúmaní sťažnosti sťažovateľa a s prihliadnutím na svoje zistenia uvedené v časti II (bod 6 a 7) odôvodnenia (najmä vecnú a právnu stránku obsahu odpovedí) je ústavný súd toho názoru, že generálna prokuratúra sa námietkami uvedenými

v pôvodnom podnete sťažovateľa a v na neho nadväzujúcich opakovaných podnetoch v predmetnej veci (trestnom oznámení) v napadnutom konaní dostatočne zaoberala a o spôsobe preskúmania jeho pôvodného podnetu (a aj opakovaných podnetov) riadne sťažovateľa (prostredníctvom jeho zástupcu) vyrozumela. Generálna prokuratúra v odpovedi z 27. októbra 2003, ako aj v jej ďalších odpovediach vo vzťahu k predmetu podnetu sťažovateľa [bod 6 b) a naň nadväzujúce body] vysvetlila dôvody nevyhovenia podnetu (podnetov) sťažovateľa, v dôsledku ktorých jeho pôvodný podnet (a aj opakované podnety) odložila, o čom sťažovateľa riadne informovala a súčasne (viacnásobne) upozornila, že *„podľa § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre Vás upovedomujem, že ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor len vtedy, ak bude obsahovať nové skutočnosti“* [pozri odpovede prokuratúry uvedené v bode 6 b), c), d), e), g), h), i), j)].

17. Ústavný súd konštatuje, že postup generálnej prokuratúry pri vybavovaní podnetov sťažovateľa bol v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o prokuratúre. Je nepochybné, že generálna prokuratúra sa predmetom podnetov sťažovateľa zaoberala, pričom svoj názor zaujala v už citovaných odpovediach sťažovateľovi. To, že generálna prokuratúra sťažovateľovi neodpovedala v súlade s jeho predstavami a názormi, ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Nezaobranie sa posledným podnetom sťažovateľa z 15. decembra 2009 generálna prokuratúra odôvodnila postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre, na čo sťažovateľa vopred upozornila už pri vybavovaní jeho pôvodného podnetu, ako aj v odpovediach na jeho opakované, resp. ďalšie podnety súvisiace s predmetom jeho trestného oznámenia z 20. januára 2003.

18. V tejto súvislosti ústavný súd tiež pripomína, že v rámci svojej judikatúry už uviedol, že právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd, (II. ÚS 42/00). Ústavný súd tiež vyslovil, že súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je ani oprávnenie „každého“, aby na základe jeho podnetu bol orgán

prokuratúry povinný podať obžalobu voči označeným osobám. Takéto základné právo nie je upravené ani v ústave, ani v Trestnom poriadku, ani v zákone o prokuratúre (I. ÚS 64/96, II. ÚS 42/00, I. ÚS 126/06). Ani z čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená na „trestnom obvinení“ inej osoby) poškodenému nevyplýva v trestnom konaní právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti niekomu (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vec *Helmers v. Švédsko* z 29. októbra 1991 a vec *Perez v. Francúzsko* z 12. februára 2004). Právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie inej osoby alebo na podanie obžaloby voči nej na súde prokurátorom nemožno považovať za súčasť základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a ani za súčasť práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto k porušeniu týchto práv postupom sťažovateľom označených subjektov vo veci trestného oznámenia z 20. januára 2003 nemohlo dôjsť. O porušení označených práv by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by orgány činné v trestnom konaní nevenovali trestnému oznámeniu sťažovateľa pozornosť, ktorú vyžaduje zákon (III. ÚS 16/06, I. ÚS 126/06), čo v danom prípade nemožno konštatovať.

19. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa vo vzťahu k námietke porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy z dôvodu zbytočných prietáhov a neprimeranej lehoty na prerokovanie veci posúdil ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu, že nezistil, že by generálna prokuratúra nevenovala náležitú pozornosť trestnému oznámeniu sťažovateľa z 20. januára 2003 a ďalším opakovaným podnetom, ako aj ďalším s predmetom veci súvisiacimi podnetmi. Ústavný súd tiež nezistil, že by generálna prokuratúra vybavovala tieto podnety v lehotách neprimeraných účelu garancie vyplývajúcej z čl. 48 ods. 2 ústavy. Vzhľadom na celkové okolnosti daného prípadu postup generálnej prokuratúry nemožno považovať za porušenie práva garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy. Vychádzajúc z týchto dôvodov ústavný súd vyvodil zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti smerujúcej proti generálnej prokuratúre nielen vo vzťahu k porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ale aj vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a rozhodol o jej odmietnutí už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

20. K sťažovateľom namietanému porušeniu jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy ústavný súd pripomína svoju stabilizovanú judikatúru (mutatis mutandis napr. II. ÚS 78/05, IV. ÚS 301/07, I. ÚS 321/09), ktorej súčasťou je aj právny názor, že všeobecný súd (a ani iný orgán Slovenskej republiky konajúci v prípadoch ustanovených zákonom) zásadne nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ku ktorým patrí aj základné právo vyplývajúce z čl. 20 ods. 1 a 2 ústavy, ak toto porušenie nevyplývalo z toho, že všeobecný súd (resp. iný orgán...) súčasne porušil ústavnoprocené princípy vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy. V danom prípade však nebolo preukázané porušenie ústavnoprocených princíпов vyplývajúcich z čl. 46 až čl. 48 ústavy, a preto nie je možné uvažovať o prípadnom porušení označeného základného práva sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, ktoré je právom hmotnoprávneho charakteru. Z uvedeného dôvodu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť aj tú časť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy.

21. Pretože sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu, ústavný súd o ďalších nárokoch sťažovateľa uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2010